

Fra EUD til Sling

Af Bjørn K. Nielsen, fortalt til journalist Anette Ketler

Bjørn K. Nielsen var efter endt uddannelse både glad for og stolt af at være skov- og naturtekniker.

Alligevel valgte han at læse videre til skov- og landskabsingeniør. Han fortæller her hvorfor, og han opfordrer andre til at gøre det samme.

Han opfordrer begge faggrupper til at få has på de fordomme, han ser trives i bedste velgående.

Fra barnsben har jeg været meget med min far i skoven og sanke brænde. Min far var også aktiv jæger og et forbillede for mig hvad angår natur og måden at opholde sig i den på.

Jeg har også fra barnsben dyrket ishockey på højt plan. Jeg nåede langt, og det lå i kortene, at jeg skulle blive professionel, men en skade satte en stopper for de planer.

Det er held i uheld at få mulighed for at stoppe op og tænke over, hvad man vil. Det var indirekte min sportsskade, der gjorde, at jeg fandt min rette hylde.

Efter mit ishockey-uheld tog jeg en hhx, og derefter arbejdede jeg et år på fabrik. Det gav god tid til at tænke over, hvad jeg havde lyst til.

Jeg savnede at være i naturen, og derfor var det et indlysende valg at vælge uddannelsen til skov- og naturtekniker. Mit mål var at blive herregårdsjæger, hvilket krævede, at jeg specialiserede mig i jagt- og vildtpleje.

De to første år var jeg på Rosenvold Gods og arbejdede som skovarbejder. Herefter skulle jeg så specialisere mig i forhold til jagt,

At læse til skov- og landskabsingeniør er ikke kun bogligt. Bjørn K. Nielsen, 26 år er glad for at der er mange ekskursioner.

og det gjorde jeg på Brattingsborg Gods. Her arbejdede jeg med jagt på højt plan, lavede fasaner og havde bukkejagt – noget var kommercielt, andet var for godsejeren selv.

Ville lære mere

Indtil kort tid inden jeg blev færdig som skov- og naturtekniker, var jeg sikker på, at jeg skulle gå videre med uddannelsen til herregårds-skytte. Jeg havde endda fået lære-plads som skyttelev.

Men jeg fik lyst til at lære mere om planlægning og økonomi, så jeg også kunne være med i de overordnede beslutninger og ikke 'bare' skulle være den, der udførte dem. Samtidig syntes jeg ikke, lønnen som herregårdsjæger var for god i forhold til de timer, man lagde i det. Familiemæssigt passede arbejdstiderne heller ikke.

Jeg søgte derfor ind på sling-studiet på kvote 2, og det var en dejlig dag i mit liv, da jeg fik brev om, at jeg var optaget. Nu er jeg i gang med andet studieår, og jeg har ikke fortrudt et eneste sekund.

Op til studiestart var jeg nervøs for, om jeg kunne klare studiet, fordi det var så bogligt. Det var da også lidt hårdt de første tre måneder, men jeg kom ind i rytmen, og så kørte det. Vi har jo mange ekskursioner, så det er ikke bøger det hele.

Jeg savner selvfølgelig skoven, at fælde et træ med min motorsav, at køre ud på ATV-en for at kigge til fasaner eller gå ud og se efter bukke. Men når det er sagt, har jeg det fint med at lære nye facetter af faget. Jeg synes, jeg får den røde tråd omkring natur streget helt op ved at kombinere de to uddannelser.

Højrovede snobber

Jeg blev drillet lidt af mine gamle EUD-kammerater, da jeg valgte at læse videre. Skulle jeg nu være en af de der højrovede snobber? Jeg var ligeglad med deres drillerier, men måske afholder det andre fra at tage skridtet.

Jeg kan også høre, at fordommene om en EUD'er trives på Sling-studiet. At han bare er en bøv i skærebukser. Det er ærgerligt, for